

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

2014

ΚΕΙΜΕΝΟ

Η «ανθρωπιά» είναι μια λέξη του καιρού μας, ένας όρος κοινόχρηστος, ένα νόμισμα που κυκλοφορεί σ' όλα τα χέρια, γιατί συμβαίνει η ανταλλακτική του αξία να είναι πολύ μεγάλη. Και με την «ανθρωπιά» εννοούμε, φυσικά, τη συμπόνια, τη συμμετοχή, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, στο πάθος του γείτονα. Και όχι μόνο του γείτονα. Του κάθε ανθρώπου. Άλλοτε χρησιμοποιούσαν τον όρο «ανθρωπισμός». Έλεγαν: «αυτός είναι μεγάλος ανθρωπιστής» και με τούτο εσήμαιναν μια προσωπικότητα που ξοδευόταν ολόκληρη για να κάμει το καλό. Ο Ντυνάν, για παράδειγμα, ο ιδρυτής του «Ερυθρού Σταυρού», υπήρξε ένας τέτοιος ανθρωπιστής. Πέρα απ' ό,τι θα μπορούσε να ενδιαφέρει αποκλειστικά το άτομό του, εσυλλογίσθηκε τους ανθρώπους που έπασχαν, έξω από διάκριση φυλής και θρησκείας, «εν πολέμω και εν ειρήνη».

Ο «ανθρωπιστής», ένας άνθρωπος με σπουδαίες ικανότητες, που αναλύσκεται με ειλικρίνεια, χωρίς υστεροβουλία, ακόμη και χωρίς τη θεμιτή επιτέλωση, από πολλές απόψεις, επιθυμία της υστεροφημίας, υπήρξε, για πολλούς αιώνες, ένα θαυμάσιο ιδανικό, που οι προγενέστεροι το επρόβαλλαν στους μεταγενέστερους. Ακόμη τότε η «ανθρωπιά», μολονότι δεν έπαυε να είναι κοινή απαίτηση, δεν είχε καταστήσει κοινόχρηστος όρος. Ήταν η σπάνια, η υψηλή παρουσία, όπου μόνο μερικές εκλεκτές φύσεις κατόρθωναν να φτάσουν. Και ακόμη, μια καθημερινή άσκηση που ο καθένας την επιθυμούσε για τον εαυτό του, θεωρώντας την αυτονόητο χρέος του, χωρίς να συλλογίζεται ότι θα μπορούσε και διαφορετικά να την αξιοποιήσει.

Το γεγονός ότι η απαίτηση της «ανθρωπιάς» έχει γίνει κοινός τόπος σήμερα δεν είναι χωρίς ιδιαίτερη σημασία. Δείχνει πως η οικουμενική ψυχή αισθάνεται βαθύτερα την ταλαιπωρία του ανθρώπου και αναζητεί διέξοδο. Περισσότερο να προστεθεί πως και η ανθρωπιά, καθώς κι ένα σωρό άλλοι όροι, έχει υποστεί τρομακτικές διαστρεβλώσεις. Όποιος είτε πως οι ιδέες είναι καθώς τα υγρά, που παίρνουν το σχήμα του μπουκαλιού τους, είχε, βέβαια, πολύ δίκιο. Και με τους όρους το ίδιο συμβαίνει. Αλλάζουν νόημα, αλλάζουν απόχρωση, κατά τον τρόπο που τους μεταχειρίζεται κανείς και κατά τον σκοπό που επιδιώκει χρησιμοποιώντας τους. Έτσι, μπορούμε να μιλούμε όλοι για ανθρωπιά, αλλά να εννοούμε ολωσδιόλου διαφορετικό πράγμα ο καθένας.

Έπειτα, ένας όρος, μια λέξη, μια έκφραση, που βρίσκεται ολοένα στο στόμα μας, σιγά σιγά φτωχαίνει, αδειάζει, αποστεώνεται, αυτοακυρώνεται. Φοβούμαι πως ίσια ίσια αυτό έχει συμβεί με την ανθρωπιά. Αρκεί μια ματιά ολόγυρά μας, για να το νιώσουμε καλύτερα τούτο. Η καθημερινή ζωή ολοένα και περισσότερο χάνει τη θαλπωρή, τη γλυκιά ζεστασιά της. Είναι ένας χειμώνας χωρίς αλκωνοίδες. Η «καλημέρα», αυτό το χαρούμενο άνοιγμα παραθύρου προς τον αίθριο ουρανό, μεταβάλλεται σιγά σιγά σε μορφασμό. Η ανθρώπινη λαιμαργία, η

δίψα της **ευζωίας** δεν αφήνει τόπο για ευγενικά αισθήματα. Κάτι περισσότερο: τα ευγενικά αισθήματα θεωρούνται ξεπερασμένα.

Λησμονούμε, ωστόσο, πως η ανθρωπιά είναι κυριότητα βούληση, δεν είναι γνώση, δεν είναι μόνο γνώση. Και δεν είναι λόγος, είναι πράξη. Είναι ένας ολόκληρος εσωτερικός κόσμος, στην τελειότητά του, που ακτινοβολεί παντού. Η ανθρωπιά αποκλείει τη μισαλλοδοξία, την καταφρόνηση του άλλου ανθρώπου: είναι επιεικής και ήπια. Περιέχει πολλή συγκατάβαση και πολλή κατανόηση. Η ανθρωπιά είναι κυκλική παρουσία. Δεν βρίσκεται στραμμένη προς ένα μονάχα σημείο του ορίζοντα. Εκείνος που είναι αληθινά ανθρωπίνος δεν μπορεί παρά να είναι, σε κάθε περίπτωση, ανθρωπίνος. Η ανθρωπιά δεν είναι επάγγελμα, δεν είναι όργανο αυτοπροβολής και επιτυχίας. Είναι απάρνηση. Πρέπει πολλά ν' αρνηθείς, για να κερδίσεις τα ουσιωδέστερα. Αλλά δεν είναι και παθητική κατάσταση. Ολοσδιόλου αντίθετα, αποτελεί μορφή αδιάκοπης ενέργειας. Είναι πολύ ευκολότερο να γίνεις «μέγας ανήρ» παρά να γίνεις «μεγάλος άνθρωπος». Η Ιστορία είναι γεμάτη παραδείγματα μεγάλων ανδρών. Αλλά έχει πολύ λίγους «ανθρώπους» να παρουσιάσει.

I.M. Παναγιωτόπουλος, *Ο Σύγχρονος Άνθρωπος*.
Οι Εκδόσεις των Φίλων, Αθήνα 1988. 18η έκδοση (Διασκευή).

A1. Να γράψετε στο τετράδιό σας την περίληψη του κειμένου που σας δόθηκε (100-120 λέξεις).

Μονάδες 25

B1. Να αναπτύξετε σε μία παράγραφο 100 έως 120 λέξεων το περιεχόμενο του αποσπάσματος που ακολουθεί: **«Η ανθρώπινη λαιμαργία, η δίψα της ευζωίας δεν αφήνει τόπο για ευγενικά αισθήματα. Κάτι περισσότερο: τα ευγενικά αισθήματα θεωρούνται ξεπερασμένα.»**

Μονάδες 10

B2. α) Να βρείτε δύο τρόπους ανάπτυξης στην πρώτη παράγραφο του κειμένου (**Η «ανθρωπιά» ... «εν πολέμω και εν ειρήνη»**) και να δικαιολογήσετε την απάντησή σας.

Μονάδες 6

β) Ποια νοηματική σύνδεση εκφράζουν οι διαρθρωτικές λέξεις:
έτσι (στην τέταρτη παράγραφο)
ωστόσο (στην έκτη παράγραφο).

Μονάδες 4

- B3. α)** Να γράψετε ένα συνώνυμο για καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις του κειμένου:
αναλίσκεται, οικουμενική, διαστρεβλώσεις, ολωσδιόλου, ευζωίας.
Μονάδες 5
- β)** Να γράψετε ένα αντώνυμο για καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις του κειμένου:
κοινόχρηστος, συμμετοχή, αυτοακυρώνεται, γνώση, αδιάκοπης.
Μονάδες 5
- B4. α)** Να αιτιολογήσετε τη χρήση των εισαγωγικών στις παρακάτω περιπτώσεις:
«αυτός είναι μεγάλος ανθρωπιστής» (στην πρώτη παράγραφο)
«Ερυθρού Σταυρού» (στην πρώτη παράγραφο).
Μονάδες 2
- β)** Να εντοπίσετε στο κείμενο τρεις εκφράσεις με μεταφορική σημασία.
Μονάδες 3
- Γ1.** Σε άρθρο σας, που θα δημοσιευτεί σε τοπική εφημερίδα, να αναφερθείτε σε φαινόμενα που αποδεικνύουν το έλλειμμα ανθρωπιάς στην εποχή μας, αλλά και σε δραστηριότητες, ατομικές και συλλογικές, που αποσκοπούν στον περιορισμό αυτού του ελλείμματος (500-600 λέξεις).
Μονάδες 40

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Οι απαντήσεις είναι ενδεικτικές

- A.1** Στο κείμενο του ο Ι.Μ. Παναγιωτόπουλος επιχειρεί μία διαχρονική και καθολική προσπέλαση της έννοιας «ανθρωπιά». Αρχικά, την ορίζει ως έμπρακτη υποστήριξη σε όλους τους συνανθρώπους αδιακρίτως. Ανατρέχοντας στο παρελθόν, σκιαγραφεί την ανιδιοτέλεια και τα υπόλοιπα ηθικά χαρακτηριστικά του ανθρωπιστή, ο οποίος αποτελούσε ξεχωριστή και ιδιαίτερη προσωπικότητα. Στη σύγχρονη εποχή, βέβαια, επισημαίνεται η ανάγκη διεύρυνσης του ανθρωπιστικού ιδεώδους, το οποίο, ωστόσο, εκφυλίζεται και παρερμηνεύεται. Ο συγγραφέας καταδεικνύει το έλλειμμα ανθρωπιάς στην καθημερινότητα και τις διαπροσωπικές σχέσεις, αποδίδοντάς το στην επικράτηση του υλικού ευδαιμονισμού. Τέλος, υπενθυμίζει την ηθική διάσταση της ανθρωπιάς ως συμπληρωματικής του ορθολογισμού καθώς και την επιτακτική ανάγκη διαρκούς και έμπρακτης απόδειξής της.
- B.1** Στις σημερινές κοινωνίες κυριαρχεί ένα πλέγμα παραγόντων που μεταλλάσσει τις ανθρώπινες σχέσεις, από σχέσεις κοινότητας σε σχέσεις καθαρά ατομικού συμφέροντος. Ο καταναλωτισμός, ο άκρατος υλικός ευδαιμονισμός, ο καταγιτισμός διαφημίσεων και το όνειρο της προσωπικής ανέλιξης με κάθε τρόπο μετατρέπουν τον πολίτη από συμμετοχο σε ένα κοινό γίνεσθαι σε έναν μοναχικό αγωνιστή επιβίωσης, σε ένα ον απομονωμένο, που μάχεται έναντι όλων των άλλων για την προσωπική του επικράτηση ή έστω διάσωση. Χάνεται, έτσι, η αίσθηση της κοινωνίας ως ολότητας, όπου όλοι και όλα αλληλοεξαρτώνται σε μία κοινή πορεία. Συνεπώς, έννοιες όπως ο ανθρωπισμός, η αλληλεγγύη, η ανεκτικότητα, η δημοκρατία ανανοσηματοδοτούνται μέσα από τον πληθωρισμό της χρήσης τους και χάνουν την οικουμενική τους διάσταση, προσαρμοζόμενες στις εκάστοτε ατομικές επιδιώξεις.
- B2.**
- α) Τρόποι ανάπτυξης:**
- i. Με ορισμό:**
Οριστέα έννοια: ανθρωπιά
Γένος: συμπόγια, συμμετοχή
Ειδοποιός διαφορά: με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο ... Του κάθε ανθρώπου
- ii. Με παραδείγματα:**
«Ο Ντυνάν, για παράδειγμα ... εν ειρήνη».
Γίνεται χρήση, ως παράδειγμα, ανθρωπιστή ο ιδρυτής του «Ερυθρού Σταυρού» Ντυνάν
- iii. Με αιτιολόγηση: (Πέρα απ' ό,τι...)**
- β)** **έτσι:** δηλώνει συμπέρασμα
ωστόσο: δηλώνει αντίθεση
- B3. α)** **αναλύσκεται:** αφιερώνεται, αφοσιώνεται
οικουμενική: διεθνής, παγκόσμια, πανανθρώπινη
διαστρεβλώσεις: αλλοιώσεις, αλλαγές, παραμορφώσεις.
ολωσδιόλου: ολοκληρωτικά, ριζικά, εντελώς
ευζωίας: ευημερίας, τρυφής, καλοπέρασης.

- β) **κοινόχρηστος** ≠ ατομικός, ιδιωτικός, ιδιόχρηστος
συμμετοχή ≠ αποχή
αυτοακυρώνεται ≠ αυτοεπιβεβαιώνεται, αυτοπραγματώνεται
γνώση ≠ άγνοια
αδιάκοπης ≠ διακεκομμένης, σταδιακής, σποραδικής
- B4. α)** «*αυτός είναι μεγάλος ανθρωπιστής*»: αυτούσια μεταφορά λόγων ανθρώπων που χρησιμοποιούσαν τον όρο «ανθρωπισμός» στο παρελθόν
«*Ερυθρού Σταυρού*»: ονομασία Οργανισμού
- β)** 1§ «*ένας όρος κοινόχρηστος, ένα νόμισμα, ... σ' όλα τα χέρια*»
1§ «*μία προσωπικότητα που ξοδεύεται ολόκληρη για να κάμει το καλό*»
3§ «*δείχνει πως η οικουμενική ψυχή αισθάνεται βαθύτερα την ταλαιπωρία του ανθρώπου και αναζητεί διέξοδο*»
- Γ.** Επικοινωνιακό πλαίσιο: άρθρο σε τοπική εφημερίδα
Ύφος: σοβαρό
Ρηματικά πρόσωπα: α' πληθυντικό, γ' ενικό – πληθυντικό.
Τρόπος πειθούς: επίκληση στη Λογική, χωρίς να λείπει η επίκληση στο Συναισθήμα
Τίτλος: «Αναζητήστε τον Άνθρωπο!»
- Πρόλογος:**
Στον πρόλογο είναι δυνατό να χρησιμοποιηθεί ως αφορμή ένα περιστατικό που πιστοποιεί την έλλειψη ανθρωπιάς στην εποχή μας. Αυτό το περιστατικό αποτελεί αφετηρία προβληματισμού.
- Α' ερώτημα: φαινόμενα που αποδεικνύουν το έλλειμμα ανθρωπιάς στην εποχή μας.**
- Στον δυτικό κόσμο:**
- Παραβιάσεις των εργασιακών δικαιωμάτων και πρόκληση ανισοτήτων στη δυνατότητα των ανθρώπων να προστατεύσουν την περιουσία και την ιδιοκτησία τους. Αστεγοί, άνεργοι, κοινωνικά απομονωμένοι.
 - Λογοκρισία του Τύπου και των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, γενικότερα.
 - Εφαρμογή διώξεων για πολιτικές πεποιθήσεις, αναίτιες φυλακίσεις, εφαρμογή βασανιστηρίων και θανατικής ποινής.
 - Καταπάτηση του ιδιωτικού ασύλου και του απόρρητου της ιδιωτικής επικοινωνίας.
 - Βία – εγκληματικότητα.
 - Εκμετάλλευση – κακοποίηση γυναικών.
 - Εκμετάλλευση ανηλίκων, παιδική πορνεία.
 - Έλλειψη φροντίδας, ρατσιστική στάση απέναντι στα άτομα με ειδικές ανάγκες, ηλικιωμένους, μειονότητες.
 - Η τεχνολογία, ενώ υποτίθεται ότι εξυπηρετεί τον άνθρωπο, ουσιαστικά μετατρέπεται σε εργαλείο χειραγώγησης και ελέγχου.
 - Εξαιτίας της αστικοποίησης οι άνθρωποι αλλοτριώνονται, αναπτύσσουν ανταγωνιστικές και ψυχρές σχέσεις.

- Στέρηση δικαιώματος στην υγιεινή ζωή και στην επαφή με τη φύση.

Στις υπανάπτυκτες χώρες

- Στέρηση του δικαιώματος στη ζωή (εξαθλίωση, πείνα, ανθυγιεινές συνθήκες διαβίωσης, ασθένειες), άσκηση βίας και κακοποίηση, ένταξη φαινομένου παιδικής πορνείας και πώλησης παιδιών, παιδική εργασία και συμμετοχή σε πολεμικές επιχειρήσεις. Ανυπαρξία ίσων ευκαιριών μόρφωσης και προσωπικής εξέλιξης.
- Πόλεμοι (εμφύλιοι – τοπικοί), γενοκτονίες, δικτατορικά καθεστώτα.
- Καταπάτηση των δικαιωμάτων των γυναικών, που αντιμετωπίζονται ως αντικείμενα.
- Τρομοκρατικές ενέργειες.

Σε πολιτικούς πρόσφυγες και μετανάστες

- Στέρηση δικαιώματος ιδιοκτησίας, περιουσίας και αξιοπρεπούς διαβίωσης.
- Καταπάτηση εργασιακών δικαιωμάτων (σκληρές συνθήκες εργασίας, μηδαμινές αμοιβές).
- Απώλεια πολιτικών δικαιωμάτων.
- Απομάκρυνση από την πολιτιστική του παράδοση και κληρονομιά.
- Αντιμέτωπιση εχθρότητας από την κρατική εξουσία και τους πολίτες (φαινόμενα εθνικισμού – ρατσισμού και βίας).

Β' ερώτημα: δραστηριότητες που αποσκοπούν στον περιορισμό του ελλείμματος ανθρωπιάς.

Σε ατομικό επίπεδο:

- Αυτομόρφωση, καλλιέργεια ανθρωπιστικών ιδεωδών.
- Άμβλυνση του εγωισμού, του ατομικισμού, της φιλαντίας, προσέγγιση του συνανθρώπου.
- Η οικογένεια οφείλει να ενσταλάξει τα ανθρωπιστικά ιδεώδη στα νέα άτομα
- Καταπολέμηση του φανατισμού, της αδιαλλαξίας και της μισαλλοδοξίας.
- Ενδοσκοπήση, αυτοκριτική, διαρκής αυτοέλεγχος.
- Ανάληψη εθελοντικών δράσεων.

Σε συλλογικό επίπεδο:

- Έμφαση στην ανθρωπιστική εκπαίδευση.
- Ενεργοποίηση των διεθνών οργανισμών (Ο.Η.Ε., Ε.Ε., Ουνέσκο κτλ.) και της παγκόσμιας κοινής γνώμης.
- Ενίσχυση των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων.
- Κινητοποίηση της πνευματικής και πολιτικής ηγεσίας σε όλα τα κράτη του κόσμου.
- Διεθνής συνεργασία για τον έλεγχο και την καταστολή των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων: ψήφιση και εφαρμογή κοινά αποδεκτών κανόνων και αρχών.
- Κατάλυση των ανελεύθερων και ολοκληρωτικών καθεστώτων, εγκαθίδρυση δημοκρατίας και κατάργηση των φυλετικών διακρίσεων.
- Επίλυση των κοινωνικών προβλημάτων (φτώχεια, ανεργία, εγκληματικότητα, ναρκωτικά, αποδιάρθρωση του κοινωνικού ιστού).

Επίλογος: ευχή για την ανάληψη πρωτοβουλιών, στα πλαίσια της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ώστε να προωθηθούν δράσεις που θα θεραπεύσουν τα κακώς κείμενα που προαναφέρθηκαν. Προτροπή στους αναγνώστες να αφουγκραστούν το πρόβλημα και να κινητοποιηθούν στην κατεύθυνση της άμβλυνσής του.

* Η ανάπτυξη του θέματος είναι ενδεικτική. Προφανώς οι μαθητές δεν είναι υποχρεωμένοι να αναπτύξουν το κείμενό τους στο εύρος των επιχειρημάτων που παρουσιάζονται εδώ.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΚΕΡΚΥΡΑ